

Migranti ako baranidlo proti konzervatívnemu Poľsku

Mikuláš Hučko

19. novembra 2021 + Politika + Migračná kríza

Zdroj: wikimedia commons

Mnohí kresťania pri pohľade na to, čo sa v posledných dňoch deje na hraniciach Poľska a Bieloruska, prežívajú morálne dilemy. „*Nikto nie je nelegálny!*“, „*Ludia v núdzi nesmú zostať bez pomoci!*“, „*Lahostajnosť zabíja!*“ – ozývajú sa heslá „progresívcov“, ktoré slúžia... čomu vlastne?

Poľsko je vraj vinné zo zločinov proti ľudskosti a svojou „nemilosrdnou politikou“ je zodpovedné za smrť migrantov. Združenia obhajujúce „ľudské práva“ tvrdia, že vzhľadom na utrpenie prisťahovalcov, najmä z Blízkeho východu, **je potrebné zrušiť ochranu hraníc krajiny.**

Všeobecným pravidlom viery je pomáhať bližnému. Poľský štát zorganizoval tri konvoje s humanitárnou pomocou pre migrantov, ktorí táborili na hraniciach, ale bieloruské orgány nepovolili vozidlám vstup na svoje územie, čo svedčí predovšetkým o tom, že Lukašenkovi záleží na zhoršovaní situácie.

Utečenci, či skôr osoby putujúce za lepším životom z Iraku, Sýrie a Afganistanu s podporou bieloruských služieb už niekoľko týždňov útočia na poľské hranice. Nikto rozumný nepochybuje, že ide o súčasť hybridnej vojny. Na hraniciach Bieloruska s Poľskom a Litvou sa nahromadili tisíce utečencov, ktorí sa snažia preniknúť na územie EÚ.

Napríklad tým, že kameňmi útočia na poľských vojakov:

Agresywne ataki inspirowane przez stronę białoruską są cały czas odpierane. Ze strony białoruskiej rzucają kamienie, buteleki i kłody również granaty hukowe, a całość agresywnych zachowań służby białoruskie koordynują i obserwują przez drony. [#NaStrazyGranicy pic.twitter.com/19lx6q476a](https://twitter.com/19lx6q476a)

— Polska Policja (@PolskaPolicja) November 16, 2021

alebo:

Cudzoziemcy rzucają w stronę polskich służb kamieniami oraz przedmiotami, z których wydobywa się dym. Słychać huk, przez zapórę z drutu kolczastego agresywni cudzoziemcy przerzucili kłodę drewna. [#zgranic](https://twitter.com/sRFYBK6EEP)

[#Bruzgi pic.twitter.com/sRFYBK6EEP](https://twitter.com/sRFYBK6EEP)

Ako sa tieto osoby dostali až do Bieloruska? Lukašenko láka na svoje územie desaťtisíce, ak nie státisíce migrantov, ktorých plánuje premiestniť – pravdepodobne spolu so „zelenými mužikmi“ a diverzantmi – na územie Európskej únie. Po tom, ako v auguste tohto roku iracká vláda zastavila lety medzi Bagdadom a Minskom a napriek výzve irackých orgánov adresovanej vedeniam susedných krajín, aby zakázali irackým občanom lietať do Minska, sa počet letov do Minska prudko zvýšil a nielen to: na sýrskom a irackom cestovnom trhu sa objavilo nové lákadlo – samozrejme, že iba pre lepšie situovaných Sýrčanov a Iračanov – cestovanie do Európskej únie.

Takýto „zájazd“ zahŕňa: skupinové víza do Bieloruska (individuálne víza sú za príplatok), let ekonomickou triedou do Minska (biznis trieda je za príplatok), ubytovanie v hoteli v Minsku na tri dni; presun na hranice s Poľskom.

Dá sa teda povedať, že prakticky všetci „utečenci“ na hraniciach s Poľskom majú platné bieloruské víza, ktoré získali v súlade s bieloruskými právnymi predpismi. Sú to teda osoby, ktoré do Minska prileteli leteckými spoločnosťami z miest, kde ich životy nie sú ohrozené a za cestu zaplatili nemalé sumy peňazí.

Ocitli sa v Bielorusku, ktoré je pre nich, z hľadiska medzinárodného práva, **bezpečnou krajinou**, ktorá by sa tam o nich mala postarať, keďže ich tam priviezla.

Na začiatku bola reč iba o sotva tridsiatke osôb, neskôr sa hovorilo o tridsaťtisíc a teraz sa dozvedáme, že Poľsko môže prijať milión prisťahovalcov.

Keď v roku 2018 Matteo Salvini, vtedajší podpredseda talianskej vlády a minister vnútra, uzavrel prístavy a nevpustil do Talianska nelegálnych prisťahovalcov, **padli na jeho hlavu obvinenia**, že je vrahom zodpovedným za smrť tisícov ľudí vo vodách Stredozemného mora. Postupom času sa však ukázalo, že to bolo naopak: jeho politika (ako to dokazujú údaje Vysokého komisariátu OSN pre utečencov) viedla k drastickému zníženiu počtu utopených, o viac ako 90 %.

Prečo? Pretože jeho politika **odrádzala** prisťahovalcov a utečencov vydávať sa nebezpečnú cestu cez more, zatiaľ čo *Willkommenspolitik* ich k tomu priam pobádala. Menej riskantných pokusov **znamenal** menej utopených, ale i nižšie zisky pre prevádzzačov.

Poliaci tvrdia, že ak by sa ukázalo, že poľská hranica nie je nepriepustná a že Bielorusko je ochotné pomôcť pri prechode do západnej Európy, čakal by ich Armagedon. Milióny ľudí na Blízkom východe a v Afrike snívajú o tom, že sa dostanú do Európy, kde vládne mier a prosperita. Poľsko by sa mohlo stať zaslúbenou krajinou pre desiatky miliónov ľudí, ktorí už majú dosť hrozných podmienok vo svojich krajinách. Je síce pravda, že ich cieľom je západná Európa, ale nie je ťažké si predstaviť, že Nemci sa rozhodnú uzavrieť hranicu s Poľskom a veľká masa imigrantov by Poľsko dostala do pozície zlyhávajúceho štátu. A tí, ktorí teraz žiadajú, aby boli imigranti vpustení do krajiny, by potom obviňovali vládu, že tento jav nezvláda.

Minsk totiž vedie psychologickú vojnu proti Poľsku a využíva ľudí ako ľudské štíty. Lukašenko veľmi dobre vie, aký dojem robí pohľad na vystresované matky s deťmi a tak cynicky využíva morálne vydieranie – hrá na city a dúfa, že takto zlomí odpor. Ak by sa mu Poliaci podvolili, posilnili by ho a podporili ďalšiu eskaláciu

konfliktu.

Pokiaľ ide o samotné Bielorusko, jeho motívy a program sú jasné. Bielorusko ani Rusko, ktoré za ním stojí, sa ich ani nesnažia skrývať. Prekvapivo úprimný bol ruský minister zahraničných vecí Sergej Lavrov, ktorý situáciu na poľsko-bieloruskej hranici *prirovnal* k vlne utečencov z tureckého územia. „Európska únia by mala Bielorusku poskytnúť finančnú pomoc, aby zastavila tok migrantov, ktorí sa snažia dostať do Európy.“

Lavrov pripomenul situáciu, keď do Európy prúdili migranti z Turecka, a to, ako Európska únia vyčlenila finančnú pomoc pre Turecko, aby migranti mohli ostať na jeho území.

„Prečo nie je možné takto pomáhať aj Bielorusom, ktorí majú všetko nevyhnuté na to, aby utečenci, ktorých Litva ani Poľsko nechcú púšťať na svoje územie, ako-tak žili v normálnych podmienkach?“ uviedol Lavrov.

Takže Lukašenko sa s Putinovou podporou rozhodol zabiť dve muchy jednou ranou, pomstiť sa Poľsku a zároveň na tom zarobiť. Erdogan mu ukázal príklad, ako vybabrať s EÚ, keď rovnakým spôsobom, vydieraním a tlačením migrantov k hraniciam Únie **si vynútil miliardy eur a uznanie od kancelárky Angely Merkelovej.**

Je to hra, ktorá sa môže pre neho skončiť úspechom, pretože spolu s Putinom pochopil, že **európski politici nie sú schopní, či lepšie povedané, nemajú záujem, brániť svoje hranice.** A tí, ktorí sa o to pokúšajú, ako pred rokmi premiér Viktor Orbán a teraz poľské orgány, nemôžu počítať s dlhodobou podporou. V konečnom dôsledku je to otázka času a tlaku. Dostatočný počet plačúcich detí a rozrušených žien by mal priniesť požadovaný efekt a presvedčiť politikov EÚ, aby prišli s vhodnou ponukou.

Kolejne naganie vygládajúce jak "przygotowania" dzieci do działań propagandowych.

Obrazki z płaczącymi dziećmi są wykorzystywane do wywierania dodatkowej presji na Polskę.

pic.twitter.com/eVFmZLJ1JG

— Stanisław Żaryn (@StZaryn) November 16, 2021

Ak je tento scenár pravdivý, je ťažké byť optimistom. Poliakov čakajú ďalšie dni napätia, ďalšie pokusy o presuny tisícov migrantov, až kým sa predstavitelia Únie konečne nezlomia a neurobia to, k čomu sa ich snaží prinútiť dvojica Lukašenko-Putin: nesadnú si za stôl a nezaplatia výkupné, ktorého výšku, ako si môžeme byť istí, riadne určila Moskva. **Erdogan s Merkelovou vyšliapali cestu, ktorú teraz nasledujú Rusi i Bielorusi.**

Teraz si už aj ľudia v Iraku a Sýrii začínajú uvedomovať, že „výlety utečencov“ sú pascou. Hoci Irak pred týždňom oznámil bezplatné evakuačné lety pre svojich občanov z Minska do Bagdadu, bieloruská polícia na hraniciach nedovoľuje ľuďom vrátiť sa do Minska tvrdiac, že „už ste si vybrali“.

„Humanitárna kríza“ alebo fanatizmus a ignorancia „ochrancov ľudských práv“?

Slovné útoky na poľské služby **a vlna nenávisťných výrokov na adresu príslušníkov strážiacich východnú hranicu** sa odrazili v médiách a vyvolali nevôľu. Ich hlavnými autormi sú progresívne, liberálne osobnosti, ľavicoví politici a „humanitárne“ spoločenské organizácie, ktoré

pravidelne kritizujú rozhodnutia vlády čeliť **bieloruskej hybridnej vojne**.

Ako sa uvádza v mnohých tlačových správach, masy ľudí prekračujúce poľské hranice sú v drvivej väčšine muži v najlepších rokoch, dobre oblečení, s modernými smartfónmi v rukách. Na sociálnych sieťach sa pravidelne zverejňujú ich opisy jednotlivých etáp cesty cez Bielorusko, na Facebooku a Instagrame sa objavujú „selfie“ z Minska a z cesty do Poľska „chudobných utečencov“. Migrantov prichádzajúcich do Minska si možno ľahko pomýliť s turistami. Sú to väčšinou „*mladí, temperamentní mladí muži*“, uviedol jeden novinár. Prvé dni v bieloruskom hlavnom meste strávia na nákupoch, počas ktorých sa zásobia teplým a kvalitným oblečením a takto vybavení sa vydajú na cestu na západ. Pohľad na fotografie ľudí, ktorí útočia na poľské služby, jeho postrehy potvrdzuje.

Novoprichádzajúci nevykazujú žiadne znaky „utečenectva“ – nepodobajú sa na utečencov z krajín, ktoré sa ocitli v úplnej chudobe. Niet divu. Koniec-koncov, súkromným spoločnostiam sa za cestu do Bieloruska a prepašovanie do západnej Európy platí niekoľko tisíc alebo dokonca desaťtisíc eur. Migrácia je veľmi nákladná záležitosť. Preto najchudobnejšie rodiny vždy zostávajú v krízových regiónoch, zatiaľ čo odísť si môžu dovoliť len privilegovaní jednotlivci.

To, že nadmerný prílev migrantov destabilizuje štát, môže viesť ku konfliktom v miestach, kde sa usadia, a k mnohým ďalším nepredvídaným ťažkostiam; to, že medzi nimi môžu byť zločinci, obchodníci s drogami a dokonca aj teroristi, nijako netlmí humanitárny zápal ľavičiarov. Podobne ako v západnej Európe ich netrápi existencia „no-go“ zón, kde sú komunity prisťahovalcov beztrestné a nepodliehajú kontrole štátnych služieb.

Aj v Poľsku politici liberálnej ľavice, celebrity, umelecké a akademické elity sú takí plní nenávisti voči konzervatívnej vládnucej strane (presnejšie povedané voči tomu, čo táto strana – akokoľvek nedokonale a biedne – v ich očiach reprezentuje, tzn. poľskému vlastenectvu, religiozite a tradícii), že držia pri Lukašenkovi a po ňom opakujú obvinenia o rozdelených rodinách, zamrznutých deťoch, matkách rodiacich na poliach, bezohľadnosti pohraničnej stráže, o tom, že agresívnou stranou je Varšava. Dokonca aj útok na poľské hranice vykladajú ako brutálne napadnutie chudobných migrantov, ktorých sa „fašistický režim“ snaží premeniť na zbraň v boji proti Bielorusku.

Zdroj: Flickr

Tento scenár umožnili predovšetkým monstrózne obvinenia zo strany ľavicovej opozície. Podľa nej nehumánny nie je Lukašenko, ale poľský štát. Nie sú to bieloruské a ruské služby, ktoré bezohľadne hazardujú s ľudskými životmi, ale poľská armáda a pohraničná stráž. Treba si však uvedomiť, že toto všetko je súčasť vojny. A dnešné vojny sa nevyhrávajú pomocou tankov a vojenských číziem.

Podľa vyjadrenia poľského generála Romana Polka, „*toto je naozaj vojna. Môže sa nazývať hybridná, s použitím „zelených mužičkov“, ale nie je dôležitý názov, ale uvedenie si, že hoci tanky na hraniciach nevidno, prah vojny bol práve prekročený. (...) Jej cieľom je ešte viac destabilizovať nielen Poľsko, ale Európu, ktorá je už aj tak oslabená koronavírusom, bujnejúcou infláciou a energetickou bezpečnosťou po drastickom zvýšení cien plynu, ktoré diktuje Rusko.*“

Ako reaguje Európa na požiadavku o pomoc pri budovaní „fyzických bariér“ na hraniciach, zvyšujúcom sa počte zranených poľských vojakov a o sankcie voči Bielorusku zo strany Poľska a pobaltských štátov? Jej podpora je zväčša verbálna. Na druhej strane ťažko potlačiť pocit sklamaní, ktorý vyvolávajú rozhodnutia Bruselu. Dňa 16. novembra sa na stránkach Euractivu objavila správa, ktorú si nikto nevedel predstaviť: lídri skupín väčšinových strán v Európskom parlamente (ľudovci, socialisti, liberáli, ľavičiarci a zelení) poslali Európskej komisii naliehavý list so žiadosťou o zablokovanie prostriedkov z plánu obnovy pre Poľsko (23 miliárd eur vo forme grantov a 34 miliárd eur vo forme nízkoúročných úverov). Píše sa v ňom: „*Vláda, ktorá popiera nadsadenosť práva EÚ a porušuje zásady právneho štátu, nemôže byť považovaná za hodnú plniť svoje záväzky a povinnosti vyplývajúce z... národných plánov obnovy a odolnosti... Naša žiadosť by sa nemala považovať za trest voči poľskému ľudu, ale za prostriedok **na podporu obnovy právneho štátu v Poľsku.***“

Takže Poliakov treba nechať vyhľadávať pre ich vlastné dobro, kým nevymenia vládu? O niekoľko hodín neskôr vydal Európsky súdny dvor (ESD) nové rozhodnutie, v ktorom rozhodol o nezákonnosti reforiem poľského súdnictva.

Podpora spojencov v boji Poľska proti agresii z východu sa teda obmedzuje na prázdne vyhlásenia a bezvýznamné gestá. EÚ na jednej strane ukladá bezzubé a oneskorené sankcie, zatiaľ čo Nemecko rokuje s Lukašenkom a Putinom, čo ich len utvrdzuje v tom, že zvolili účinnú taktiku a čo bieloruská propaganda celkom oprávnené považuje za výraz nemeckého uznania Lukašenkovej vlády, ktorú ešte nedávno celá EÚ obviňovala z volebných podvodov a masívnych represii voči vlastným občanom.

Zdá sa teda, že hora EÚ opäť porodila myš, ktorá sa viac stará o zachovanie tváre pred verejnosťou ako o účinné kroky.

Je to škoda, pretože **kríza na bieloruských hraniciach by bola skvelou príležitosťou demonštrovať strategickú suverenitu EÚ, ktorej lídri veľa hovoria o potrebe oslobodiť sa od amerického protektorátu.**

Únia však túto príležitosť nevyužila, pretože nemá nástroje ani chuť na konfrontáciu s Ruskom a už vôbec nemá záujem podporovať poľskú vládu, s ktorou je v otvorenom konflikte.

Podľa poľského europoslancu prof. Ryszarda Legutka, ktorý poskytol rozhovor pre španielsky denník ABC, Európska komisia chce zvrhnúť poľskú vládu, hoci táto **má podporu väčšiny obyvateľstva.** „*Problémom je, že Brusel nerobí nič zadarmo a nechceme, aby nám povedal: „My vám pomôžeme, ale teraz nás musíte počúvať. Inými slovami, neveríme v úprimné a ušľachtilé zámery EÚ“*, vysvetlil.

Nebude jadrom problému to, že Poľsko je v istom zmysle poslednou baštou kresťanských hodnôt v Európe?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/migranti-ako-baranidlo-proti-konzervativnemu-polsku/>